

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

67790

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 14.V.1970 (P 140 613)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 16.VII.1973

Kl. 63e,2

MKP B60c 11/02

UKD

Współtwórcy wynalazku: Mieczysław Bąk, Władysław Szubielski, Marian Kliś

Właściciel patentu: Wrocławskie Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Przemysłu
Terenowego, Wrocław (Polska)

Dwudzielna opona pneumatyczna

1

Przedmiotem wynalazku jest dwudzielna opona pneumatyczna stosowana szczególnie do pojazdów mechanicznych.

Znane i stosowane dotychczas opony pneumatyczne składające się z opony właściwej i bieżnika, wykonane są jako jedna całość.

Wadą takiej opony jest jej niewielka żywotność uwarunkowana czasem ścierania się bieżnika, również następne bieżnikowanie zużytej opony pozwala niewiele przedłużyć jej żywotność, zaś sam proces bieżnikowania ujemnie wpływa na oponę, szczególnie na skutek przegrzania, zwiększa się kruchość gumy a włókna kordu ulegają osłabieniu.

Wad tych nie posiada opona według wynalazku składająca się z dwóch oddzielnych części nakładanych na siebie i połączonych sztywno w wyniku napełnienia dentki opony sprężonym powietrzem. Istota wynalazku polega na odpowiednim ukształtowaniu powierzchni współpracujących obu elementów łączonych.

Dwudzielna opona pneumatyczna uwidoczniona jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny opony a fig. 2 szczegół połączenia opony właściwej i bieżnika.

Opona według wynalazku składa się z opony właściwej 1 na obwodzie której wykonane są z dwóch stron garby prostokątne, na które nasunięty jest bieżnik 2 posiadający na obwodzie od strony wewnętrznej dwa rowki prostokątne odpowiadające wymiarami garbom na oponie właściwej 1, przy czym bieżnik 2 wzmocniony jest warstwą płótna kordowego 3 i dwoma linkami

2

z dowolnego tworzywa, umieszczonymi na narożach, natomiast na obwodzie zewnętrznym bieżnik 2 posiada rzeźbę 5.

Dla uzyskania prawidłowego zaciśnięcia bieżnika 2 na oponie właściwej 1 winien być spełniony warunek, że promień poprzeczny opony r — opony będzie mniejszy od promienia bieżnika — r — bieżnika oraz, że średnica opony d — opony będzie większa od średnicy bieżnika d . Sam proces zaciskania bieżnika 2 na oponie właściwej 1, następuje podczas wtłaczania powietrza do wnętrza dentki koła.

Opona według wynalazku jest prosta w wykonaniu, umożliwia łatwą i szybką wymianę bieżnika w zależności od warunków eksploatacyjnych, lub stopnia jej zużycia, wydłuża czas eksploatacji opony, stwarza możliwość wykonania bieżnika z innych trwalszych tworzyw i może być stosowana do wszelkiego rodzaju pojazdów.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dwudzielna opona pneumatyczna, **znamienna tym**, że na oponie właściwej (1) wykonane są symetrycznie na obwodzie dwa garby, na które nałożony jest bieżnik (2) posiadający na obwodzie od strony wewnętrznej dwa rowki o kształcie garbów opony właściwej (1).

2. Dwudzielna opona według zastrz. 1, **znamienna tym**, że bieżnik (2) posiada na obwodzie części wewnętrznej warstwę znanego płótna kordowego (3) a w

3
narożach bieznika (2) umieszczone są linki (4) z do-
wolnego tworzywa.
3. Dwudzielna opona według zastrz. 1, zamienna

4
tym, że promień poprzeczny opony jest mniejszy od
promienia poprzecznego bieznika a średnica opony
jest większa od średnicy bieznika.

Fig. 1.

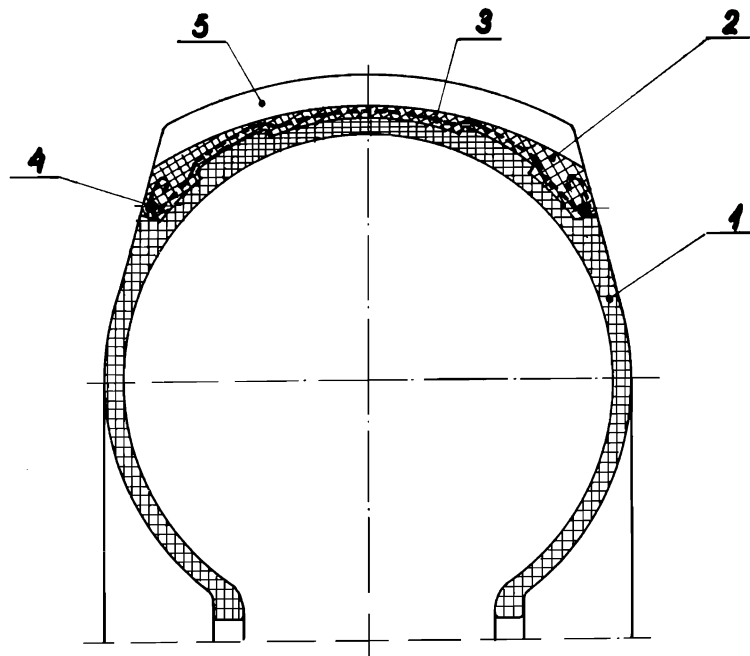

Fig. 2.

